

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 545

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 iulie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 325 din 30 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2010 privind modificarea art. II din Legea nr. 203/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici	2–4
Decizia nr. 333 din 30 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865	5–6
Decizia nr. 382 din 27 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și ale art. 8 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.....	6–8
Decizia nr. 398 din 28 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală	8–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
605/787/1.013. — Ordin al ministrului transporturilor, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale „Sere și Pepiniere C.F.R.” — S.A., filiala Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.	10–12
632/788/1.111. — Ordin al ministrului transporturilor, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale „Întreținere Mecanizată a Căii Ferate” — S.A., filiala Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.....	12–14
647/786/1.113. — Ordin al ministrului transporturilor, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale „Informatică Feroviară” — S.A., filiala Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 325

din 30 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2010 privind modificarea art. II din Legea nr. 203/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2010 privind modificarea art. II din Legea nr. 203/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, excepție ridicată de Ciprian Pompiliu Florea în Dosarul nr. 12.545/320/2012* al Judecătoriei Târgu Mureș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.223D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că indemnizația obținută în urma încheierii unui contract de mandat nu este asimilabilă salariului, iar dispozițiile constituționale privind dreptul de proprietate nu se aplică în situația prevăzută de dispozițiile legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 12.545/320/2012*, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2010 privind modificarea art. II din Legea nr. 203/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici.** Excepția a fost ridicată de Ciprian Pompiliu Florea, într-un dosar având ca obiect restituirea unor sume de bani nelegal încasate în calitate de membru în consiliul de administrație al unei societăți comerciale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că reducerea indemnizației cu 19% pe o perioadă de 9 luni (aprilie—decembrie 2010) și lipsirea de dreptul de a mai primi vreodată sumele de bani aferente acestui procent reprezintă, indiscutabil, o ingerință ce ar avea ca efect

privarea de bunul său. Privarea de proprietate trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească o cauză de utilitate publică, să fie conformă normelor de drept intern și să respecte un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat.

6. Elaborarea acestei ordonanțe de urgență nu a respectat prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și ale Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică. În demersul normativ de adoptare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2010, Guvernul a încălcat obligația de transparență, renunțând în mod nejustificat la a supune dezbaterii publice proiectul de ordonanță, așa cum prevede Legea nr. 52/2003.

7. În opinia autorului excepției, actul normativ criticat este nelegal, fiind adoptat cu încălcarea dispozițiilor art. 4 privind ierarhia actelor normative, art. 13 alin. (1) lit. a), c) și d) privind integrarea proiectului în ansamblul legislației, art. 16 privitor la evitarea paralelismelor, art. 22 privind raportul cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale, art. 31 alin. (1) lit. a) și d) privind cuprinsul motivării și ale art. 60 privind completarea actului normativ, din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. De asemenea, în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2010 nu se fac referiri la compatibilitatea reglementării cu normele comunitare și tratatele internaționale privind drepturile omului, la care România este parte.

8. **Judecătoria Târgu Mureș** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța a apreciat că indemnizația ce urma a fi încasată după momentul emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2010 nu constituie un „bun” în privința căruia să își găsească aplicabilitate dispozițiile constituționale ce protejează dreptul de proprietate privată, și, de vreme ce raportarea se face la un nivel salarial stabilit prin lege, ținând seamă de posibilitățile financiare ale statului, limitarea cuantumului acestuia este legitimă. Așadar, impunerea acestor limitări legale nu este de natură să afecteze principiul constituțional al respectării dreptului de proprietate privată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatului Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Ele nu au instituit, ci au prelungit aplicabilitatea limitării indemnizației membrilor consiliului de administrație la 1%, aceasta fiind introdusă inițial prin Legea nr. 203/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici și prelungită prin Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 27/2010. Într-adevăr, drepturile salariale constituie un „bun” care intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate, însă această concluzie nu vizează și drepturile salariale viitoare, ci numai cuantumului sumelor aferente salariilor care sunt certe, lichide și exigibile.

11. Totodată, cei care sunt angajați în raporturi de muncă în mediul public sunt legați, în mod esențial, din punctul de vedere al sursei din care sunt alimentate salariile/indemnizațiile de bugetul public național, de încasările și de cheltuielile din acest buget, dezechilibrarea acestuia putând avea consecințe în ceea ce privește diminuarea cheltuielilor din acest buget. Or, salariile/indemnizațiile/reprezintă astfel de cheltuieli — mai exact, cheltuieli de personal.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2010 privind modificarea art. II din Legea nr. 203/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 12 aprilie 2010 care au următorul conținut:

„Articol unic. —

Articolul II din Legea nr. 203/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 9 iunie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. II. — (1) Prevederile alin. (1) al art. 3¹ se aplică până la data de 31 decembrie 2010, contractele de mandat modificându-se în mod corespunzător.

(2) Până la data de 31 decembrie 2010 reprezentanții statului sau ai unităților administrativ-teritoriale în organele de conducere sau de control ale regiilor autonome, companiilor naționale și societăților la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială, inclusiv filialele acestora, care se supun prevederilor art. 3¹, beneficiază de o indemnizație de 1% din remunerația directorului/directorului general sau a președintelui consiliului de administrație, respectiv al consiliului de supraveghere.

(3) În toate cazurile, orice formă de indemnizație suplimentară sau remunerație pentru activitatea depusă de reprezentanții statului sau ai unităților administrativ-teritoriale în organele de conducere sau de control ale regiilor autonome, companiilor naționale și societăților la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială, inclusiv filialele acestora, în cadrul oricăror organe, comitete, comisii sau orice alte asemenea structuri înființate de organele constitutive ale regiilor autonome, companiilor naționale și societăților la care capitalul social este

deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială, inclusiv filialele acestora, în temeiul legii sau al actelor constitutive, nu poate depăși indemnizația de 1% prevăzută la alin. (2).

(4) În cazul în care oricare dintre reprezentanții statului sau ai unităților administrativ-teritoriale în organele de conducere sau de control ale regiilor autonome, companiilor naționale și societăților la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială, inclusiv filialele acestora, au fost remunerați cu o indemnizație care în orice formă și din orice motiv depășește maximul prevăzut la alin. (2) și (3), le încetează de drept contractul de mandat. În termen de 3 zile de la data încetării, conducătorul instituției implicate numește un alt reprezentant al statului.»”

15. Curtea reține faptul că ordonanța de urgență a avut o aplicabilitate limitată în timp, dar, ținând cont de considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate, având în vedere că ele continuă să își producă efectele juridice în cauza de față.

16. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 115 alin. (6) privind regimul adoptării ordonanțelor de urgență. Se mai invocă încălcarea art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a art. 17 privind dreptul de proprietate din Declarația Universală a Drepturilor Omului, Curtea Constituțională urmând a reține, având în vedere natura criticii de neconstituționalitate, că textul de referință invocat este art. 44 din Constituție, astfel cum acesta este interpretat și aplicat prin prisma exigențelor actelor internaționale anterior menționate. Curtea observă că, deși autorul excepției nu indică expres, el are în vedere și prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție referitoare la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor. Acest lucru se deduce din criticile pe care le formulează în raport cu dispozițiile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 3 decembrie 2013, și cu prevederile Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, se observă faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2010 prelungește cu 6 luni aplicabilitatea dispozițiilor art. 3¹ din Legea nr. 203/2009 (limitată inițial la 30 iunie 2010) care prevedeau limitarea indemnizației primite de mandatar la 1% din remunerația directorului/directorului general sau a președintelui consiliului de administrație, respectiv al consiliului de supraveghere.

18. Pentru analiza constituționalității dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2010 prin raportare la dispozițiile art. 115 alin. (6) coroborate cu cele ale art. 44 din Constituție, Curtea reține că prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, a constatat că din interpretarea art. 115 alin. (6) din Constituție „se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că «nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale» și că «nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică». În celelalte domenii prevăzute de

text — regimul instituțiilor fundamentale ale statului sau drepturile și libertățile prevăzute de Constituție —, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin». În continuare, Curtea a arătat că „verbul «a afecta» este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare. Din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: «a suprima», «a aduce atingere», «a prejudicia», «a vătăma», «a leza», «a antrena consecințe negative»”.

19. Pentru a răspunde la criticile autorului excepției de neconstituționalitate, în strânsă legătură cu noțiunea de „bun”, Curtea reamintește jurisprudența sa, respectiv Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, și Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, prin care a statuat că „salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate (...). Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai **sumele certe, lichide și exigibile.**”

20. Curtea constată, din analiza dispozițiilor legale criticate, că reprezentanții statului sau ai unităților administrativ-teritoriale în organele de conducere sau de control ale regiilor autonome, companiilor naționale și societăților la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială, inclusiv filialele acestora, încheie un **contract de mandat** în baza căruia beneficiază de o indemnizație al cărei quantum este limitat la 1% din cel al remunerației directorului/directorului general sau a președintelui consiliului de administrație, respectiv al consiliului de supraveghere. Contractul de mandat astfel încheiat reprezintă o varietate a contractului de mandat reglementat de art. 2.009 și următoarele din Codul civil, deosebindu-se, în mod esențial, de raportul de muncă (a se vedea *mutatis mutandis* și Decizia nr. 255 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 18 iunie 2014). Diminuarea indemnizației acestor reprezentanți a intervenit în contextul crizei economice pe care România a traversat-o, având drept consecință ajustarea cheltuielilor statului. Chiar dacă

indemnizația a fost diminuată semnificativ, nu se poate susține că prin aceasta a fost încălcat dreptul de proprietate, întrucât, nici în acest caz, nu se poate vorbi de un bun, noțiunea acoperind numai sumele certe, lichide și exigibile, statul putând reconfigura cuantumul indemnizației în funcție de circumstanțele economice concrete și cu respectarea dispozițiilor constituționale. Mai mult, reprezentanții menționați puteau renunța la contractul de mandat, având în vedere că acest mandat este o formă specială a contractului de mandat reglementat de Codul civil.

21. În aceste condiții, Curtea nu poate constata încălcarea art. 115 alin. (6), întrucât nu se pune problema încălcării unui drept fundamental, respectiv a dreptului de proprietate.

22. În ceea ce privește condițiile emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2010 și susținerea potrivit căreia aceasta ar fi fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 3 decembrie 2013, Curtea reține că, potrivit art. 7 alin. (13) din această lege, „*În cazul reglementării unei situații care, din cauza circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public, proiectele de acte normative se supun adoptării în procedura de urgență prevăzută de reglementările în vigoare.*” Astfel, legiuitorul, ținând cont de realitatea existenței unor situații când necesitatea protejării interesului impune în mod obiectiv adoptarea unor măsuri urgente, nu exclude posibilitatea adoptării unor acte normative fără îndeplinirea tuturor cerințelor privind asigurarea transparenței decizionale (a se vedea, în acest sens, și considerentele Deciziei nr. 330 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 22, precum și ale Deciziei nr. 342 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 29 iulie 2014, paragraful 26).

23. Referitor la criticile raportate la prevederile Legii nr. 24/2000 prin coroborare cu dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea constată că aspectele reliefate de autorul excepției de neconstituționalitate sunt formulate cu caracter general, fără a se putea reține încălcarea condițiilor legate de asigurarea cerințelor de calitate a legii.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ciprian Pompiliu Florea în Dosarul nr. 12.545/320/2012* al Judecătoriei Târgu Mureș și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2010 privind modificarea art. II din Legea nr. 203/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsurile economico-financiare la nivelul unor operatori economici sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Târgu Mureș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 aprilie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 333

din 30 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Sofalvi Attila-Csaba în Dosarul 2.614/258/2013* al Tribunalului Harghita — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 85D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, arătând faptul că aceasta este nemotivată. În continuare, menționează Decizia Curții Constituționale nr. 1.082 din 14 iulie 2011, arătând că, în situația în care instanța de contencios constituțional va trece peste aspectele legate de inadmisibilitatea excepției și va analiza excepția pe fond, aceasta își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.614/258/2013*, **Tribunalul Harghita — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865**. Excepția a fost ridicată de Sofalvi Attila-Csaba într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare împotriva unui titlu executoriu emis de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 privind principiul egalității în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 51 privind dreptul de petiționare, fără a arăta în ce constă contrarietatea.

6. **Tribunalul Harghita — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865, care au următorul conținut: *„În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.”*

11. Curtea observă că la data de 15 februarie 2013 a fost abrogat Codul de procedură civilă din 1865 și au intrat în vigoare majoritatea dispozițiilor din noul Cod de procedură civilă. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dar și dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă din 1865, întrucât ele continuă să își producă efecte juridice în cauza de față.

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind principiul egalității în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 51 privind dreptul de petiționare.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă faptul că autorul excepției nu arată în ce fel dispozițiile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate, iar simpla enumerare în susținerea excepției de neconstituționalitate a unor prevederi constituționale pretins a fi încălcate nu este de natură să satisfacă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale potrivit cărora *„Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”*. De asemenea, Curtea mai reține că, din analiza excepției de neconstituționalitate, nici nu se poate deduce care ar putea fi motivele pentru care autorul acesteia consideră normele procesual civile ca fiind neconforme Legii fundamentale. Având în vedere aceste aspecte, Curtea urmează să respingă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865.

14. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Sofalvi Attila-Csaba în Dosarul nr. 2.614/258/2013* al Tribunalului Harghita — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Harghita — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 aprilie 2015.

PREȘEDINTE,

DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 382

din 27 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și ale art. 8 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și ale art. 8 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Florin Adrian Botea în Dosarul nr. 962/261/2014 al Judecătoriai Moldova Nouă și de Claudiu Ionel Catrinoi în Dosarul nr. 25.787/325/2014 al Judecătoriai Timișoara — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 788D/2014 la care a fost conexat Dosarul nr. 1.000D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 31 martie 2015, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a amânat pronunțarea la 28 aprilie 2015. La această dată, constatând că nu sunt prezenți, potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, toți judecătorii care au participat la dezbateri, Curtea a amânat pronunțarea pentru 14 mai, 19 mai și 27 mai 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 12 august 2014, pronunțată în Dosarul nr. 962/261/2014, **Judecătoria Moldova Nouă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a dispozițiilor art. 4 și ale art. 8 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Florin Adrian Botea cu ocazia soluționării unei cereri privind aplicarea legii penale mai favorabile.

4. Prin Sentința penală nr. 3.608 din 7 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 25.787/325/2014, **Judecătoria Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și ale art. 8 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Claudiu Ionel Catrinoi cu ocazia soluționării unei contestații la executare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 4 și ale art. 8 din Legea nr. 187/2012 aduc atingere egalității în drepturi, unicității, egalității și imparțialității justiției, dreptului la o cale de atac eficientă, dreptului la un proces echitabil și legalității pedepsei, întrucât nu permit reducerea pedepsei aplicate printr-o hotărâre rămasă definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, dacă respectiva pedeapsă nu depășește maximul special prevăzut de noul Cod penal. Arată că dispozițiile de lege criticate creează discriminare prin aceea că îngăduiesc aplicarea art. 15 din Codul penal din 1969 referitor la aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive. Consideră necesară repunerea în discuție a cauzelor definitiv judecate pentru a asigura tuturor persoanelor condamnate definitiv beneficiul legii penale mai favorabile.

6. **Judecătoria Moldova Nouă și Judecătoria Timișoara — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 8 din Legea nr. 187/2012 este neîntemeiată.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru

a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul**, exprimându-și punctul de vedere în Dosarul nr. 1.000D/2014, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate este neîntemeiată.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 și ale art. 8 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 4: *„Pedeapsa aplicată pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, care nu depășește maximul special prevăzut de Codul penal, nu poate fi redusă în urma intrării în vigoare a acestei legi.”;*

— Art. 8: *„Dispozițiile art. 4 se aplică în mod corespunzător și pedepselor aplicate prin hotărâri care au rămas definitive anterior intrării în vigoare a prezentei legi, pentru fapte incriminate de actele normative prevăzute în titlul II.”*

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției și ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern raportat la prevederile art. 47 referitor la dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și a prevederilor constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportat la prevederile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 7 privind legalitatea pedepsei din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 14 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 6 august 2014, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 și a constatat că, având în vedere importanța principiilor autorității de lucru judecat, al securității juridice și al separației puterilor în stat, legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită (paragraful 41).

14. Referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, prin decizia mai sus menționată, paragrafele 45, 51 și 52, Curtea a observat că autorii excepției deduc

neconstituționalitatea textului de lege criticat dintr-un pretins tratament discriminatoriu aplicat persoanelor condamnate definitiv, determinat de renunțarea la aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive. Analiza în cauză pornește de la ipoteza că ambele categorii de persoane între care se realizează comparația de către autorii excepției sunt persoane condamnate definitiv, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică. Curtea a constatat, însă, că diferența rezidă în aceea că, în cazul primei categorii, sancțiunile aplicate depășesc maximul special al noii reglementări, nemaigăsindu-și corespondent în noua legislație, situându-ne, astfel, în ipoteza aplicării obligatorii a legii penale mai favorabile reglementate atât de art. 14 din Codul penal din 1969, cât și de art. 6 din Codul penal actual, pe când în cazul celei de-a doua categorii, în care se găsesc și autorii excepției, sancțiunile aplicate acestora nu depășesc maximul special cuprins în noua reglementare, ceea ce ar fi putut atrage aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive doar sub imperiul art. 15 din Codul penal din 1969, reglementare nepreluată, însă, în Codul penal actual. Curtea a observat că analiza realizată din această perspectivă duce la concluzia că cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, astfel încât aplicarea noii reglementări doar persoanelor a căror pedeapsă definitivă depășește maximul special prevăzut de legea nouă nu poate duce la o înfrângere a principiului egalității.

15. În ceea ce privește pretinsa discriminare între persoanele care au săvârșit faptele sub imperiul legii vechi și au fost condamnate sub imperiul acestei legi, și cele care, săvârșind faptele în aceleași condiții, nu au fost condamnate, urmând a li se aplica noile dispoziții, prin Decizia nr. 385 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 31 iulie 2014, Curtea a constatat că aceste persoane nu se regăsesc în situații identice (unele persoane au fost condamnate definitiv, altele nu au fost condamnate definitiv), astfel că tratamentul juridic diferențiat este justificat și nu se poate vorbi despre existența unei discriminări (paragraful 36).

16. Tot prin Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, precizată, paragrafele 43 și 44, Curtea a constatat că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 nu contravin nici prevederilor art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din perspectiva principiului aplicării retroactive a legii penale mai favorabile, principiu încorporat în regula potrivit căreia, în cazul în care există diferențe între legea penală în vigoare la momentul comiterii infracțiunii și legile penale ulterioare adoptate înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, instanțele trebuie să aplice legea ale cărei prevederi sunt cele mai favorabile inculpatului (Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Scoppola împotriva Italiei* nr. 2, paragraful 109).

17. În același sens este și Decizia nr. 735 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 17 februarie 2015. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 8 din Legea nr. 187/2012, față de care nu au fost formulate critici distincte.

18. Pentru argumentele expuse mai sus, Curtea constată că nu pot fi reținute nici criticile referitoare la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 11 raportat la art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și ale art. 20 raportat la prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 14

paragraful 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

19. Cu privire la invocarea prevederilor art. 124 alin. (2) din Constituție, autorii excepției se rezumă la a reda textul din Constituție, fără a arăta, în mod concret, în ce constă contrarietatea dintre aceste prevederi constituționale și textul de

lege criticat, astfel încât critica de neconstituționalitate nu poate fi reținută. Curtea Constituțională nu se poate substitui autorilor excepției în formularea unor critici de neconstituționalitate, cu atât mai mult cu cât prevederile constituționale invocate nu susțin prin ele însele neconstituționalitatea textului de lege criticat.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin Adrian Botea în Dosarul nr. 962/261/2014 al Judecătoriai Moldova Nouă și de Claudiu Ionel Catrinoi în Dosarul nr. 25.787/325/2014 al Judecătoriai Timișoara — Secția penală și constată că dispozițiile art. 4 și ale art. 8 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Moldova Nouă și Judecătoriai Timișoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 398

din 28 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

inadmisibilă, deoarece critica formulată tinde la o completare a textului legal criticat. În acest sens face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 1.175 din 15 septembrie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 3 din 4 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.101/268/2014, **Judecătoria Odorheiu Secuiesc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Levente Bunta într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva ordonanței prim-procurorului prin care a admis plângerea împotriva ordonanței procurorului prin care s-a dispus clasarea cauzei.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale sunt neconstituționale, deoarece dreptul de a se adresa instanței de judecată aparține exclusiv persoanei a cărei plângere împotriva soluției de clasare sau renunțare la urmărire penală a fost respinsă. Prin urmare, în situația în care prim-procurorul admite plângerea împotriva soluției de netrimiteră în judecată infirmând clasarea sau

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Levente Bunta în Dosarul nr. 2.101/268/2014 al Judecătoriai Odorheiu Secuiesc și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.115D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca

renunțarea la urmărire penală, persoana față de care s-a dispus inițial netrimiterea în judecată, deși direct interesată, nu poate contesta soluția prim-procurorului.

6. Totodată, se mai arată că indiferent de maniera în care ar putea interveni infirmarea soluției de netrimitere în judecată (fie din oficiu, fie ca urmare a procedurii reglementate de art. 336 și următoarele din Codul de procedură penală) ar trebui să fie aplicabile prevederile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală referitoare la reluarea în caz de redeschidere a urmăririi penale.

7. **Judecătoria Odorheiu Secuiesc** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 340 alin. (1) cu denumirea marginală *Plângerea împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

„(1) *Persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare sau renunțare la urmărirea penală, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța careia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.*”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia a criticat dispozițiile art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, deoarece dreptul de a se adresa instanței de judecată aparține numai persoanei a cărei plângere împotriva soluției de clasare sau renunțare la urmărire penală a fost respinsă.

14. În fapt, prin Ordonanța din 16 iulie 2014 s-a dispus clasarea cauzei față de autorul excepției, iar prin Ordonanța prim-procurorului din 7 august 2014 s-a dispus admiterea plângerii formulate în temeiul art. 339 din Codul de procedură penală. Așa fiind, autorul excepției a formulat în instanță o plângere împotriva ordonanței prim-procurorului, prilej cu care a invocat prezenta excepție.

15. Analizând criticile formulate, rezultă că textul legal contestat instituie posibilitatea formulării unei plângeri împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată dispuse de procuror, iar titular al dreptului la acțiune este numai persoana a cărei plângere a fost respinsă, potrivit art. 339 din Codul de procedură penală, în cazul de față, de către prim-procuror. Or, așa cum rezultă din însăși denumirea marginală a textului legal criticat, plângerea ce urmează a fi adresată judecătorului vizează soluția de neurmărire sau netrimitere în judecată

dispusă de procuror și nicidecum ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor ori altor acte sau măsuri. Faptul că ordonanța prin care procurorul ierarhic superior soluționează o plângere împotriva soluției de neurmărire sau netrimitere în judecată dispusă de procuror nu poate fi atacată distinct în fața judecătorului își găsește justificare în împrejurarea că acesta, în cazul în care infirmă soluția criticată, repune persoanele interesate în situația anterioară emiterii soluției de clasare ori de renunțare la urmărirea penală. Prin urmare, dând eficiență principiului constituțional al subordonării ierarhice ce guvernează activitatea procurorilor, dosarul urmează a fi completat în sensul celor dispuse de procurorul ierarhic superior.

16. De altfel, cu privire la reglementarea anterioară din art. 278 alin. 2¹ din Codul de procedură penală din 1968, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că posibilitatea formulării plângerii împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta la procurorul ierarhic superior constituie o garanție procesuală, iar rămânerea definitivă a soluției dispuse de procurorul ierarhic superior are ca scop asigurarea celerității soluționării cauzelor penale, nereprezentând un impediment în calea liberului acces la justiție și a dreptului la un recurs efectiv. De asemenea, Curtea a reținut că în faza de urmărire penală legiuitorul poate opta atât pentru instituirea, cât și pentru eliminarea unor garanții procesuale, precum cea din speță, cu condiția ca actele organelor de urmărire penală să poată fi cenzurate de instanța de judecată (a se vedea Decizia nr. 913 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2013).

17. Totodată, atât în cazul în care procurorul ierarhic superior respinge plângerea formulată împotriva soluției de neurmărire sau netrimitere în judecată, cât și în cazul în care procurorul ierarhic superior o infirmă, nu este înlăturat dreptul părții interesate de a formula plângere în condițiile art. 340 din Codul de procedură penală, fie imediat ce plângerea a fost respinsă, fie ulterior după ce cercetările penale au fost finalizate cu o nouă soluție de neurmărire sau netrimitere în judecată iar, în măsura în care, în urma infirmării, soluția procurorului va fi, dimpotrivă, de trimitere în judecată, persoana interesată va avea la îndemână cenzura judecătorului de cameră preliminară în condițiile art. 342 și următoarele din Codul de procedură penală.

18. Prin urmare, nu poate fi primită critica autorului referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale care consacră accesul liber la justiție.

19. Cât privește trimiterea la dispozițiile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală potrivit cărora *„Redeschiderea urmăririi penale este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, în termen de cel mult 3 zile, sub sancțiunea nulității [...]”*, se poate constata că aceasta nu vizează teza în care se află autorul excepției în cauza de față, deoarece aceste prevederi au în vedere fie situația în care soluția de neurmărire sau netrimitere în judecată a fost confirmată de judecătorul de cameră preliminară potrivit art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, fie situația în care soluția procurorului nu a fost criticată de nicio persoană. Totodată, textul este aplicabil numai după depășirea termenului prevăzut de art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu condiția ca, așa cum alin. (1)—(3) ale aceluiași articol reglementează, ulterior să se constate că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, că au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut această împrejurare ori că suspectul sau inculpatul nu și-a îndeplinit cu rea-credință obligațiile stabilite conform art. 318 alin. (3) din Codul de procedură penală.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Levente Bunta în Dosarul nr. 2.101/268/2014 al Judecătoriai Odorheiu Secuiesc și constată că dispozițiile art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Odorheiu Secuiesc și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Nr. 605 din 23 aprilie 2015

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 787 din 2 iulie 2015

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI,
PROTECȚIEI SOCIALE ȘI
PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 1.013 din 15 mai 2015

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale „Sere și Pepiniere C.F.R.” — S.A., filiala Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

În temeiul art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale „Sere și Pepiniere C.F.R.” — S.A., filiala Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Societatea Comercială „Sere și Pepiniere C.F.R.” — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul transporturilor,
Ioan Rus

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

Societatea Comercială „Sere și Pepiniere C.F.R.” — S.A.

Sediul/Adresa: Piața Gării de Nord nr. 1—3, sectorul 1

Cod unic de înregistrare RO 16684606

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2015

		mii lei		
		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent (2015)
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	4.450,00
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	4.445,00
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	5,00
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	4.450,00
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	4.450,00
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	588,55
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	30,00
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	3.634,45
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	2.410,00
		C1 ch. cu salariile	13	2.231,00
		C2 bonusuri	14	179,00
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	262,00
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	267,05
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	695,40
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	197,00
	2	Cheltuieli financiare	20	
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	0,00
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent (2015)
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	165,00
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	165,00
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	125
	2	Nr. mediu de salariați total	49	123
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.12/Rd.49)/12*1000	50	1.632,79
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (mii lei) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	1.511,52
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	36,14
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	1.000,00
	8	Plăți restante	55	
	9	Creanțe restante	56	600,00

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Nr. 632 din 6 mai 2015

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 788 din 2 iulie 2015

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI,
PROTECȚIEI SOCIALE ȘI
PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 1.111 din 29 mai 2015

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale „Întreținere Mecanizată a Căii Ferate” — S.A., filiala Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

În temeiul art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale „Întreținere Mecanizată a Căii Ferate” — S.A., filiala Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Societatea Comercială „Întreținere Mecanizată a Căii Ferate” - S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul transporturilor,
Ioan Rus

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

Societatea Comercială „Întreținere Mecanizată a Căii Ferate” — S.A. București, Str. Inovatorilor nr. 3, sectorul 1
Cod unic de înregistrare: RO 16896005

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2015**

		mii lei	
		Nr. rd.	2015 Propuneri an curent
0	1	2	3
0	1	2	3
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1 93.828,67
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2 93.799,37
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4
	2	Venituri financiare	5 29,30
	3	Venituri extraordinare	6
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7 93.828,67
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8 93.827,41
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	9 50.742,27
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10 525,00
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11 36.000,02
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12 27.698,82
		C1 ch. cu salariile	13 26.536,67
		C2 bonusuri	14 1.162,15
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17 220,20
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18 8.081,00
		D. alte cheltuieli de exploatare	19 6.560,12
	2	Cheltuieli financiare	20 1,26
	3	Cheltuieli extraordinare	21
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22 0,00
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24 0,00
	1	Rezerve legale	25
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27 0,00
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a
	c)	- dividende convenite altor acționari	34

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	2015 Propuneri an curent
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	1.186,28
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	1.186,28
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	1.175
	2	Nr. mediu de salariați total	49	1.180
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.12/Rd.49)/12*1000	50	1.932,83
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	1.874,06
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	79,49
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	1.000,00
	8	Plăți restante	55	23.100,00
	9	Creanțe restante	56	4.700,00

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Nr. 647 din 13 mai 2015

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 786 din 2 iulie 2015

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI,
PROTECȚIEI SOCIALE ȘI
PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 1.113 din 29 mai 2015

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale „Informatică Feroviară” — S.A., filiala Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

În temeiul art. 4 alin. (1) lit. b din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale „Informatică Feroviară” — S.A., filiala Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Societatea Comercială „Informatică Feroviară” — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul transporturilor,
Ioan Rus

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

Societatea Comercială „Informatică Feroviară” — S.A.

Sediul/Adresa: Str. Gării de Nord nr. 1, sectorul 1

Cod unic de înregistrare: 14966210

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2015

		mii lei	
	INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2015
0	1	2	3
			4
I.	VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	31616,15
	1 Venituri totale din exploatare, din care:	2	31249,55
	a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
	b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2 Venituri financiare	5	366,6
	3 Venituri extraordinare	6	
II	CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	31616,148
	1 Cheltuieli de exploatare, din care:	8	31613,148
	A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	7881,07
	B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	207
	C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	17606,008
	C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	14190,73
	C1 ch. cu salariile	13	13661,29
	C2 bonusuri	14	529,44
	C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
	cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
	C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	232,99
	C5 cheltuieli cu asigurarile și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	3182,2882
	D. alte cheltuieli de exploatare	19	5919,07
	2 Cheltuieli financiare	20	3
	3 Cheltuieli extraordinare	21	
III	REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	0,0018
IV	IMPOZIT PE PROFIT	23	
V	PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	0,0018
	1 Rezerve legale	25	0,00
	2 Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3 Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	0,00
	4 Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5 Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6 Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	0,00
	7 Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8 Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	
	a) - dividende convenite bugetului de stat	33	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2015
0	1	2	3	4
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	5931,21
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	5200,00
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	319
	2	Nr. mediu de salariați total	49	312
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	3753,82
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	3648,85
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	100,16
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	1000,00
	8	Plăți restante	55	
	9	Creanțe restante	56	19709,62

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 832367